

Tento text slúži výlučne ako dokumentačný nástroj a nemá žiadny právny účinok. Inštitúcie Únie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah. Autentické verzie príslušných aktov vrátane ich preambúl sú tie, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie a ktoré sú dostupné na portáli EUR-Lex. Tieto úradné znenia sú priamo dostupné prostredníctvom odkazov v tomto dokumente

► **B**

SMERNICA RADY (EÚ) 2016/1164

z 12. júla 2016,

ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu

(Ú. v. EÚ L 193, 19.7.2016, s. 1)

Zmenená a doplnená:

Úradný vestník

► **M1**

Smernica Rady (EÚ) 2017/952 z 29. mája 2017

Č.	Strana	Dátum
L 144	1	7.6.2017

▼B**SMERNICA RADY (EÚ) 2016/1164**

z 12. júla 2016,

ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

▼M1*Článok 1***Rozsah pôsobnosti**

1. Táto smernica sa uplatňuje na všetkých daňovníkov, ktorí podliehajú dani z príjmov právnických osôb v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, vrátane stálych prevádzkarní v jednom alebo vo viacerých členských štátoch subjektov, ktorí sú rezidentmi na daňové účely v tretej krajine.

2. Článok 9a sa uplatňuje aj na všetky subjekty, ktoré členský štát považuje na daňové účely za transparentné.

▼B*Článok 2***Vymedzenie pojmov**

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- (1) „náklady na prijaté úvery a pôžičky“ sú úrokové náklady spojené so všetkými formami dlhu, iné náklady ekonomicky rovnocenné úrokom a výdavkom, ktoré vznikli v súvislosti so získaním finančných prostriedkov, ako sa vymedzujú vo vnútroštátnom práve, vrátane, ale nie výhradne, platieb v rámci úverov s podielom na zisku, imputovaných úrokov z nástrojov, ako sú prevoditeľné dlhopisy a dlhopisy s nulovým kupónom, súm v rámci alternatívnych mechanizmov financovania, ako je islamské financovanie, prvkov týkajúcich sa finančných nákladov v rámci platieb finančného lízingu, kapitalizovaných úrokov zahrnutých do súvahovej hodnoty súvisiaceho aktíva alebo amortizácie kapitalizovaných úrokov, súm meraných na základe výnosu z finančných prostriedkov podľa pravidiel transferového oceňovania, ak je to relevantné, nominálnych súm úrokov v rámci derivátových nástrojov alebo hedžingových schém súvisiacich s úvermi a pôžičkami subjektu, určitých devízových ziskov a strát v súvislosti s úvermi a pôžičkami a nástrojov spojených so získaním finančných prostriedkov, poplatkov za záruky v súvislosti so schémami financovania, realizačných poplatkov a iných nákladov súvisiacich s požičiavanim si finančných prostriedkov;
- (2) „presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky“ predstavujú sumu, o ktorú odpočítateľné náklady daňovníka na prijaté úvery a pôžičky prevyšujú zdaniťelné úrokové výnosy a iné ekonomicky rovnocenné zdaniťelné príjmy, ktoré daňovník prijíma podľa vnútroštátneho práva;
- (3) „zdaňovacie obdobie“ je daňový rok, kalendárny rok alebo akékoľvek iné primerané obdobie na daňové účely;

▼ B

(4) „prepojený podnik“ je:

- a) subjekt, v ktorom má daňovník priamo alebo nepriamo účasť z hľadiska hlasovacích práv alebo vlastníctva kapitálu vo výške 25 % alebo viac alebo má nárok na 25 % alebo viac zisku tohto subjektu;
- b) fyzická osoba alebo subjekt, ktorý má priamo alebo nepriamo účasť na daňovníkovi z hľadiska hlasovacích práv alebo vlastníctva kapitálu vo výške 25 % alebo viac alebo má nárok na 25 % alebo viac zisku tohto daňovníka.

Ak fyzická osoba alebo subjekt má priamu alebo nepriamu účasť na daňovníkovi alebo v jednom alebo viacerých subjektoch vo výške 25 % alebo viac, všetky dotknuté subjekty vrátane daňovníka sa tiež považujú za prepojené podniky.

▼ M1

Na účely článkov 9 a 9a:

- a) Ak výsledný nesúlad vyplýva z tohto článku prvého pododseku bodu 9 písm. b), c), d), e) alebo g) alebo ak je potrebná úprava podľa článku 9 ods. 3 alebo článku 9a, vymedzenie prepojeného podniku sa upraví tak, že požiadavka 25 % sa nahrádza požiadavkou 50 %;
- b) osoba, ktorá koná spoločne s inou osobou, pokiaľ ide o hlasovacie práva alebo vlastníctvo kapitálu subjektu, sa považuje za osobu, ktorá má účasť na všetkých hlasovacích právach alebo vlastníctve kapitálu daného subjektu, ktoré má v držbe táto iná osoba;
- c) prepojený podnik je aj subjekt, ktorý je na účely finančného účtovníctva súčasťou tej istej konsolidovanej skupiny ako daňovník, podnik, v ktorom má daňovník významný vplyv na riadenie, alebo podnik, ktorý má významný vplyv na riadenie daňovníka;

▼ B

(5) „finančná spoločnosť“ je každý z týchto subjektov:

- a) úverová inštitúcia alebo investičná spoločnosť podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES⁽¹⁾ alebo správca alternatívnych investičných fondov (správca AIF), ako sa vymedzuje v článku 4 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ⁽²⁾, alebo správcovská spoločnosť podniku kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP), ako sa vymedzuje v článku 2 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES⁽³⁾;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

▼ **B**

- b) poisťovňa podľa vymedzenia v článku 13 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽¹⁾;
 - c) zaistovňa podľa vymedzenia v článku 13 bode 4 smernice 2009/138/ES;
 - d) inštitúcia zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES ⁽²⁾, pokiaľ sa členský štát nerozhodol, že celú uvedenú smernicu alebo jej časť nebude v súlade s článkom 5 uvedenej smernice uplatňovať na uvedenú inštitúciu alebo zástupcu inštitúcie zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia, ako sa uvádza v článku 19 ods. 1 uvedenej smernice;
 - e) penzijné inštitúcie, ktoré prevádzkujú penzijné systémy považované za systémy sociálneho zabezpečenia, na ktoré sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽³⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ⁽⁴⁾, ako aj akýkoľvek právny subjekt zriadený na účely investovania do takýchto systémov;
 - f) alternatívny investičný fond (AIF) spravovaný správcom AIF podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. b) smernice 2011/61/EÚ alebo AIF, nad ktorým sa vykonáva dohľad podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva;
 - g) PKIPCP v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 2009/65/ES;
 - h) centrálna protistrana podľa vymedzenia v článku 2 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 ⁽⁵⁾;
 - i) centrálny depozitár cenných papierov v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 ⁽⁶⁾;
- (6) „prevod aktív“ je operácia, prostredníctvom ktorej členský štát stráca právo zdaníť prevedené aktíva, pričom aktíva zostávajú v právnom alebo ekonomickom vlastníctve toho istého daňovníka;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/41/ES z 3. júna 2003 o činnostiach a dohľade nad inštitúciami zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁽³⁾ Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, 30.10.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovnania transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smernice 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 1).

▼ B

- (7) „prevod daňovej rezidencie“ je operácia, prostredníctvom ktorej daňovník prestáva byť rezidentom na daňové účely v členskom štáte, pričom nadobúda daňovú rezidenciu v inom členskom štáte alebo tretej krajine;
- (8) „prevod podnikateľskej činnosti vykonávanej stálou prevádzkarňou“ je operácia, prostredníctvom ktorej daňovník prestáva byť zdaniteľný v jednom členskom štáte, pričom začína byť zdaniteľný v inom členskom štáte alebo tretej krajine bez toho, aby sa stal daňovým rezidentom uvedeného členského štátu alebo uvedenej tretej krajiny;

▼ M1

- (9) „hybridný nesúlad“ je situácia zahŕňajúca daňovníka alebo – vzhľadom na článok 9 ods. 3 – subjekt, pričom:

a) platba v rámci finančného nástroja vedie k výslednému odpočtu bez zahrnutia a:

- i) takáto platba nie je v primeranej lehote zahrnutá; a
- ii) výsledný nesúlad možno pripísať rozdielom v kvalifikácii nástroja alebo platby vykonanej v rámci neho.

Na účely prvého pododseku sa rozumie, že platba v rámci finančného nástroja sa považuje za zahrnutú do príjmu v primeranej lehote, ak:

- i) je táto platba zahrnutá jurisdikciou príjemcu v zdaňovacom období, ktoré začína do 12 mesiacov od skončenia zdaňovacieho obdobia platiteľa; alebo
- ii) je opodstatnené očakávať, že platba bude zahrnutá jurisdikciou príjemcu v budúcom zdaňovacom období a platobné podmienky sú také, aké by boli dohodnuté pri dohode medzi nezávislými podnikmi;
- b) platba vykonaná v prospech hybridného subjektu vedie k odpočtu bez zahrnutia a tento výsledný nesúlad vyplýva z rozdielov v alokácii platieb, ktoré sa vykonali v prospech hybridného subjektu podľa právnych predpisov jurisdikcie, v ktorej je hybridný subjekt usadený alebo registrovaný, a jurisdikcie akejkoľvek osoby s účasťou v tomto hybridnom subjekte;
- c) platba vykonaná v prospech subjektu s jednou alebo viacerými stálymi prevádzkarňami vedie k vzniku odpočtu bez zahrnutia a tento výsledný nesúlad vyplýva z rozdielov v alokácii platieb medzi ústredím a stálou prevádzkarňou alebo medzi dvoma alebo viacerými stálymi prevádzkarňami toho istého subjektu podľa právnych predpisov jurisdikcií, v ktorých subjekt vykonáva činnosť;
- d) platba vedie k odpočtu bez zahrnutia v dôsledku platby vykonanej v prospech nerozpoznannej stálej prevádzkarne;
- e) platba, ktorú vykonal hybridný subjekt, vedie k odpočtu bez zahrnutia a tento nesúlad je výsledkom skutočnosti, že platba sa podľa právnych predpisov jurisdikcie príjemcu nezohľadňuje;

▼ M1

- f) platba považovaná za realizovanú medzi ústredím a stálou prevádzkarňou alebo medzi dvoma alebo viacerými stálymi prevádzkarňami vedie k odpočtu bez zahrnutia a tento nesúlad je výsledkom skutočnosti, že platba sa podľa právnych predpisov jurisdikcie príjemcu nezohľadňuje; alebo
- g) dôjde k výslednému dvojitému odpočtu.

Na účely tohto bodu 9:

- a) platba, ktorá predstavuje podkladový výnos z prevedeného finančného nástroja, nevedie k vzniku hybridného nesúladu podľa písmena a) prvého pododseku, ak ju vykonal finančný obchodník v rámci trhového hybridného prevodu za predpokladu, že jurisdikcia platiteľa vyžaduje, aby finančný obchodník zahrnul ako príjem všetky sumy prijaté v súvislosti s prevedeným finančným nástrojom;
- b) hybridný nesúlad vzniká podľa písmen e), f) alebo g) prvého pododseku len vtedy, keď jurisdikcia platiteľa umožňuje započítanie odpočtu voči sume, ktorá nie je príjmom s dvojitým zahrnutím;
- c) výsledný nesúlad sa považuje za hybridný nesúlad, pokiaľ k nemu dochádza medzi prepojenými podnikmi, medzi daňovníkom a prepojeným podnikom, medzi ústredím a stálou prevádzkarňou, medzi dvoma alebo viacerými stálymi prevádzkarňami toho istého subjektu alebo v rámci štruktúrovanej schémy.

Na účely tohto bodu 9 a článkov 9, 9a a 9b:

- a) „výsledný nesúlad“ je dvojitý odpočet alebo odpočet bez zahrnutia;
- b) „dvojitý odpočet“ je odpočet tej istej platby, tých istých nákladov alebo strát v jurisdikcii, v ktorej má platba zdroj, v ktorej sa náklady vynaložili alebo v ktorej sa vykázali straty (jurisdikcia platiteľa), ako aj v inej jurisdikcii (jurisdikcia investora). V prípade platby, ktorú vykonal hybridný subjekt alebo stála prevádzkareň, jurisdikciou platiteľa je jurisdikcia, v ktorej sú hybridný subjekt alebo stála prevádzkareň usadené alebo umiestnené;
- c) „odpočet bez zahrnutia“ je odpočet platby alebo platby považovanej za realizovanú medzi ústredím a stálou prevádzkarňou alebo medzi dvoma alebo viacerými stálymi prevádzkarňami v akejkoľvek jurisdikcii, v ktorej sa táto platba alebo platba považovaná za realizovanú považuje za vykonanú (jurisdikcia platiteľa) bez zodpovedajúceho zahrnutia tejto platby alebo platby považovanej za realizovanú na daňové účely v jurisdikcii príjemcu. Jurisdikciou príjemcu je akákoľvek jurisdikcia, v ktorej je daná platba alebo platba považovaná za realizovanú prijatá alebo sa považuje za prijatú podľa právnych predpisov akejkoľvek inej jurisdikcie;

▼ M1

- d) „odpočet“ je suma, ktorá sa považuje za odpočítateľnú zo zdaniteľného príjmu podľa právnych predpisov jurisdikcie platiteľa alebo investora. V tomto kontexte sa vykladá aj pojem „odpočítateľný“;
- e) „zahrnutie“ je suma, ktorá sa zohľadňuje v zdaniteľnom príjme podľa právnych predpisov jurisdikcie príjemcu. Platba v rámci finančného nástroja sa nepovažuje za zahrnutú, pokiaľ je možné na túto platbu uplatniť na akúkoľvek daňovú úľavu výlučne z dôvodu kvalifikácie tejto platby podľa právnych predpisov jurisdikcie príjemcu. V tomto kontexte sa vykladá aj pojem „zahrnutý“;
- f) „daňová úľava“ je oslobodenie od dane, zníženie sadzby dane alebo akýkoľvek zápočet dane alebo vrátenie dane (mimo zápočtu dane vybranej zrážkou pri zdroji);
- g) „príjem s dvojitým zahrnutím“ je každá položka príjmu, ktorá je zahrnutá podľa právnych predpisov oboch jurisdikcií, medzi ktorými výsledný nesúlad vznikol;
- h) „osoba“ je fyzická osoba alebo subjekt;
- i) „hybridný subjekt“ je akýkoľvek subjekt alebo usporiadanie, ktoré sa považujú za zdaniteľný subjekt podľa právnych predpisov jednej jurisdikcie a ktorých príjmy alebo výdavky sa považujú za príjmy alebo výdavky jednej alebo viacerých iných osôb podľa právnych predpisov inej jurisdikcie;
- j) „finančný nástroj“ je akýkoľvek nástroj, pokiaľ z neho plynie finančný alebo kapitálový výnos, ktorý sa zdaňuje podľa pravidiel upravujúcich zdaňovanie dlhových, kapitálových alebo derivátových nástrojov podľa právnych predpisov jurisdikcie príjemcu alebo jurisdikcie platiteľa a zahŕňa hybridný prevod;
- k) „finančný obchodník“ je osoba alebo subjekt, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť spočívajúcu v pravidelnom nakupovaní a predávaní finančných nástrojov na vlastný účet s cieľom dosiahnuť zisk;
- l) „hybridný prevod“ je akékoľvek dojednanie previesť finančný nástroj, pri ktorom sa podkladový výnos z prevedeného finančného nástroja považuje na daňové účely za plynúci súčasne viac ako jednej zo strán tohto dojednania;
- m) „trhový hybridný prevod“ je akýkoľvek hybridný prevod, na ktorom sa zúčastňuje finančný obchodník pri bežnom podnikaní, a nie ako súčasť štruktúrovanej schémy;
- n) „nerozpoznaná stála prevádzkareň“ je akékoľvek usporiadanie, ktoré sa považuje za stálu prevádzkareň podľa právnych predpisov jurisdikcie ústredia a ktoré sa nepovažuje za stálu prevádzkareň podľa právnych predpisov inej jurisdikcie;

▼ M1

- (10) „konsolidovaná skupina na účely finančného účtovníctva“ je skupina pozostávajúca zo všetkých subjektov, ktoré sú plne zahrnuté v konsolidovanej účtovnej závierke vypracovanej v súlade s medzinárodnými štandardmi finančného výkazníctva alebo vnútroštátnym systémom finančného výkazníctva členského štátu;
- (11) „štruktúrovaná schéma“ je dohoda zahŕňajúca hybridný nesúlad, ak sa výsledný nesúlad zohľadní v podmienkach a cene dohody, alebo dohoda navrhnutá s cieľom dosiahnuť výsledný hybridný nesúlad s výnimkou prípadu, keď nie je možné opodstatnene očakávať, že daňovník alebo prepojený podnik o hybridnom nesúlade vedeli, a keď nevyužili hodnotu daňovej výhody vyplývajúcej z daného hybridného nesúladu.

▼ B*Článok 3***Minimálna úroveň ochrany**

Touto smernicou sa nebráni uplatňovaniu ustanovení vnútroštátnych predpisov alebo ustanovení založených na dohodách zameraných na zabezpečenie vyššej úrovne ochrany vnútroštátnych základov dane z príjmov právnických osôb.

KAPITOLA II

OPATRENIA PROTI VYHÝBANIU SA DAŇOVÝM POVINNOSTIAM*Článok 4***Pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov**

1. Presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky sú odpočítateľné v zdaňovacom období, v ktorom vznikli, len do výšky 30 % príjmov daňovníka pred započítaním úrokov, daní, odpisov a amortizácie (EBITDA).

Na účely tohto článku môže členský štát považovať za daňovníka aj:

- a) subjekt, ktorému sa povoľuje alebo od ktorého sa vyžaduje, aby v mene skupiny uplatňoval daňové predpisy, ako sa vymedzujú podľa vnútroštátneho daňového práva;
- b) subjekt v skupine, ako sa vymedzuje podľa vnútroštátneho daňového práva, ktorý nekonsoliduje výsledky svojich členov na daňové účely.

Za takýchto okolností sa presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky a EBITDA môžu vypočítať na úrovni skupiny a pozostávajú z výsledkov všetkých jej členov.

2. EBITDA sa vypočíta tak, že sa k príjmu, ktorý podlieha dani z príjmov právnických osôb v členskom štáte daňovníka, späť pripočítajú daňovo upravené sumy presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky, ako aj daňovo upravené sumy odpisov a amortizácie. Príjem oslobodený od dane sa z EBITDA daňovníka vylúči.

3. Odchyľne od odseku 1 sa daňovníkovi môže priznať právo:

▼ B

- a) odpočítať presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky do výšky 3 000 000 EUR;
- b) úplne odpočítať presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ak je daňovník samostatným subjektom.

Na účely odseku 1 druhého pododseku sa suma 3 000 000 EUR uplatňuje na celú skupinu.

Na účely prvého pododseku písm. b) je samostatným subjektom daňovník, ktorý nie je na účely finančného účtovníctva súčasťou konsolidovanej skupiny a nemá žiadny prepojený podnik ani stálu prevádzkareň.

4. Členské štáty môžu z rozsahu pôsobnosti odseku 1 vylúčiť presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ktoré vznikli v súvislosti:

- a) s úvermi, ktoré sa uzavreli pred 17. júnom 2016, avšak vylúčenie sa nevzťahuje na žiadnu následnú úpravu takýchto úverov;
- b) s úvermi, ktoré sa použili na financovanie dlhodobých projektov verejnej infraštruktúry, pri ktorých sa prevádzkovateľ projektu, náklady na prijaté úvery a pôžičky, aktíva a príjmy nachádzajú v Únii.

Na účely prvého pododseku písm. b) je dlhodobým projektom verejnej infraštruktúry projekt na účely poskytovania, zlepšenia, prevádzky a/alebo zachovania rozsiahleho aktíva, ktoré členský štát považuje za aktívum, ktoré je vo všeobecnom verejnom záujme.

Ak sa uplatňuje prvý pododsek písm. b), akýkoľvek príjem plynúci z dlhodobých projektov verejnej infraštruktúry je vylúčený z EBITDA daňovníka a akékoľvek vylúčené presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky sa nezahŕňajú do presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky skupiny voči tretím stranám uvedeným v odseku 5 písm. b).

5. Ak je daňovník na účely finančného účtovníctva členom konsolidovanej skupiny, môže sa mu priznať právo buď:

- a) v plnej výške odpočítať svoje presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ak môže preukázať, že pomer jeho vlastného imania k jeho celkovým aktívam je rovnaký alebo vyšší ako ekvivalentný pomer skupiny, pričom podlieha týmto podmienkam:
 - i) pomer vlastného imania daňovníka k jeho celkovým aktívam sa považuje za rovnajúci sa ekvivalentnému pomeru skupiny, ak je pomer vlastného imania daňovníka k jeho celkovým aktívam nižší o najviac dva percentuálne body; a

▼ M1

- ii) všetky aktíva a záväzky sú ocenené pomocou tej istej metódy ako pri konsolidovaných finančných výkazoch zostavených v súlade s medzinárodnými štandardmi finančného výkazníctva alebo vnútroštátnym systémom finančného výkazníctva členského štátu;

▼ B

alebo

- b) odpočítať presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky v takej výške, ktorou sa prevyšuje suma, ktorú by mal právo odpočítať podľa odseku 1. Tento vyšší limit na odpočítateľnosť presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky sa na účely finančného účtovníctva týka konsolidovanej skupiny, ktorej je daňovník členom, a vypočíta sa v dvoch krokoch:

▼B

- i) po prvé, pomer za skupinu sa určuje tak, že sa presahujúce náklady skupiny na prijaté úvery a pôžičky voči tretím stranám vydedia EBITDA skupiny; a
 - ii) po druhé, pomer za skupinu sa vynásobí EBITDA daňovníka vypočítaným podľa odseku 2.
6. Členský štát daňovníka môže stanoviť pravidlá s cieľom buď:
- a) preniesť do budúcich období, bez časového obmedzenia, presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ktoré nemožno odpočítať v bežnom zdaňovacom období podľa odsekov 1 až 5;
 - b) preniesť do budúcich období bez časového obmedzenia a uplatniť v predchádzajúcich obdobiach, maximálne na tri roky, presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ktoré nemožno odpočítať v bežnom zdaňovacom období podľa odsekov 1 až 5; alebo
 - c) preniesť do budúcich období bez časového obmedzenia presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky a, maximálne na päť rokov, nevyužitú úrokovú kapacitu, ktoré nemožno odpočítať v bežnom zdaňovacom období podľa odsekov 1 až 5.
7. Členské štáty môžu vylúčiť finančné podniky z rozsahu pôsobnosti odsekov 1 až 6, a to aj vtedy, keď sú takéto finančné podniky na účely finančného účtovníctva súčasťou konsolidovanej skupiny.

▼M1

8. Na účely odsekov 1 až 7 môže byť daňovníkovi udelené právo používať konsolidované finančné výkazy zostavené na základe účtovných štandardov iných, než sú medzinárodné štandardy finančného výkazníctva alebo vnútroštátny systém finančného výkazníctva členského štátu.

▼B*Článok 5***Zdaňovanie pri odchode**

1. Daňovník podlieha dani vo výške rovnajúcej sa trhovej hodnote prevedených aktív v čase odchodu aktív zníženej o ich hodnotu na daňové účely v prípade niektorej z týchto situácií:
- a) daňovník prevádza aktíva zo svojho ústredia do svojej stálej prevádzkarne v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, pričom členský štát, v ktorom sa nachádza ústredie, už nemá právo zdaníť prevedené aktíva z dôvodu prevodu;
 - b) daňovník prevádza aktíva zo svojej stálej prevádzkarne v členskom štáte do svojho ústredia alebo do inej stálej prevádzkarne v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, pričom členský štát, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň, už nemá právo zdaníť prevedené aktíva z dôvodu prevodu;
 - c) daňovník prevádza svoju daňovú rezidenciu do iného členského štátu alebo tretej krajiny s výnimkou tých aktív, ktoré zostávajú skutočne spojené so stálou prevádzkarňou v prvom členskom štáte;

▼B

d) daňovník prevádza podnikateľskú činnosť vykonávanú jeho stálou prevádzkarňou z jedného členského štátu do iného členského štátu alebo tretej krajiny, pričom členský štát, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň, už nemá právo zdanit' prevedené aktíva z dôvodu prevodu.

2. Daňovníkovi sa poskytne právo odložiť platbu dane pri odchode uvedenú v odseku 1 a zaplatiť ju v splátkach rozvrhnutých na päť rokov v prípade niektorej z týchto situácií:

a) daňovník prevádza aktíva zo svojho ústredia do svojej stálej prevádzkarne v inom členskom štáte alebo tretej krajine, ktorá je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore (Dohoda o EHP);

b) daňovník prevádza aktíva zo svojej stálej prevádzkarne v členskom štáte do svojho ústredia alebo inej stálej prevádzkarne v inom členskom štáte alebo tretej krajine, ktorá je zmluvnou stranou Dohody o EHP;

c) daňovník prevádza svoju daňovú rezidenciu do iného členského štátu alebo tretej krajiny, ktorá je zmluvnou stranou Dohody o EHP;

d) daňovník prevádza podnikateľskú činnosť vykonávanú jeho stálou prevádzkarňou do iného členského štátu alebo tretej krajiny, ktorá je zmluvnou stranou Dohody o EHP.

Tento odsek sa uplatňuje na tretie krajiny, ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o EHP, ak s členským štátom daňovníka alebo s Úniou uzavreli dohodu o vzájomnej pomoci pri vymáhaní daňových pohľadávok, ktorá je rovnocenná vzájomnej pomoci ustanovenej v smernici Rady 2010/24/EÚ⁽¹⁾.

3. Ak daňovník odloží platbu v súlade s odsekom 2, možno účtovať úrok podľa okolností v súlade s právnymi predpismi členského štátu daňovníka alebo stálej prevádzkarne.

Ak existuje preukázateľné a skutočné riziko, že dané sumy nebudú uhradené, ako podmienka odkladu platby v súlade s odsekom 2 sa od daňovníka môže žiadať aj poskytnutie záruky.

Druhý pododsek sa neuplatňuje, ak sa právnymi predpismi členského štátu daňovníka alebo stálej prevádzkarne stanovuje možnosť vymoženia daňového dlhu prostredníctvom iného daňovníka, ktorý je členom tej istej skupiny a je daňovým rezidentom v uvedenom členskom štáte.

4. Ak sa uplatňuje odsek 2, odklad platby sa okamžite preruší a daňový dlh sa stáva vymáhateľným v týchto prípadoch:

a) prevedené aktíva alebo podnikateľská činnosť vykonávaná stálou prevádzkarňou daňovníka sa predali alebo sa iným spôsobom previedli;

⁽¹⁾ Smernica Rady 2010/24/EÚ zo 16. marca 2010 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní, poplatkov a ďalších opatrení (Ú. v. EÚ L 84, 31.3.2010, s. 1).

▼B

- b) prevedené aktíva sa následne prevádzajú do tretej krajiny;
- c) daňová rezidencia daňovníka alebo podnikateľská činnosť vykonávaná jeho stálou prevádzkarňou sa následne prevádza do tretej krajiny;
- d) daňovník vstupuje do konkurzu alebo je v likvidácii;
- e) daňovník neplní svoje povinnosti týkajúce sa splátok a nenapraví svoju situáciu v priebehu primeraného časového obdobia, ktoré neprekročí 12 mesiacov.

Písmená b) a c) sa nevzťahujú na tretie krajiny, ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o EHP, ak s členským štátom daňovníka alebo s Úniou uzavreli dohodu o vzájomnej pomoci pri vymáhaní daňových pohľadávok, ktorá je rovnocenná vzájomnej pomoci ustanovenej v smernici 2010/24/EÚ.

5. Ak sa majú aktíva, daňová rezidencia alebo podnikateľská činnosť vykonávaná stálou prevádzkarňou previesť do iného členského štátu, uvedený členský štát akceptuje hodnotu, ktorú stanovil členský štát daňovníka alebo stálej prevádzkarne, ako počiatočnú hodnotu aktív na daňové účely, okrem situácie, ak táto hodnota neodráža trhovú hodnotu.

6. Na účely odsekov 1 až 5 je „trhová hodnota“ suma, za ktorú možno vymeniť aktíva alebo vyrovnat' vzájomné záväzky medzi dobrovoľne konajúcimi neprepojenými kupujúcimi a predávajúcimi v rámci priamej transakcie.

7. Za predpokladu, že sa aktíva majú vrátiť do členského štátu prevodcu do 12 mesiacov, tento článok sa neuplatňuje na prevody aktív spojené s financovaním cenných papierov, aktíva poskytnuté ako kolaterál, alebo ak sa prevod aktív uskutočňuje s cieľom splniť prudenčné kapitálové požiadavky alebo na účely riadenia likvidity.

Článok 6

Všeobecné pravidlo proti zneužívaniu

1. Na účely výpočtu daňovej povinnosti právnických osôb členský štát neberie do úvahy mechanizmus alebo súbor mechanizmov, ktoré so zreteľom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti nie sú skutočné, keďže hlavným účelom alebo jedným z hlavných účelov ich zavedenia je získanie daňovej výhody, ktorá je v rozpore s predmetom alebo účelom uplatniteľného daňového práva. Mechanizmus môže pozostávať z viac ako jedného kroku alebo časti.

2. Na účely odseku 1 sa mechanizmus alebo súbor mechanizmov považujú za mechanizmus alebo súbor mechanizmov, ktoré nie sú skutočné, pokiaľ nie sú zavedené z opodstatnených obchodných dôvodov, ktoré odzrkadľujú ekonomickú realitu.

3. Ak sa v súlade s odsekom 1 neberú mechanizmy alebo súbory mechanizmov do úvahy, daňová povinnosť sa vypočíta v súlade s vnútroštátnym právom.

▼ B*Článok 7***Pravidlo týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností**

1. Členský štát daňovníka považuje subjekt alebo stálu prevádzkareň, ktorej zisky sa v danom členskom štáte nezdaňujú alebo sú od dane oslobodené, za kontrolovanú zahraničnú spoločnosť, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) v prípade subjektu, daňovník samotný alebo spolu so svojimi prepojenými podnikmi má priamo alebo nepriamo viac než 50 % hlasovacích práv alebo priamo či nepriamo vlastní viac než 50 % kapitálu alebo má nárok na viac než 50 % zisku dotknutého subjektu; a
- b) skutočná daň z príjmov právnických osôb, ktorú zaplatil subjekt alebo stála prevádzkareň, je nižšia ako rozdiel medzi daňou z príjmov právnických osôb, ktorá by bola danému subjektu alebo stálej prevádzkareni vypočítaná v uplatniteľnom systéme dane z príjmov právnických osôb v členskom štáte daňovníka, a skutočnou daňou z príjmov právnických osôb, ktorú subjekt alebo stála prevádzkareň zaplatili.

Na účely prvého pododseku písm. b) sa stála prevádzkareň kontrolovanej zahraničnej spoločnosti, ktorá sa v jurisdikcii kontrolovanej zahraničnej spoločnosti nezdaňuje alebo je od dane oslobodená, nezohľadňuje. Ďalej, daň z príjmov právnických osôb, ktorá by bola vymeraná v členskom štáte daňovníka, znamená daň vypočítanú podľa predpisov členského štátu daňovníka.

2. Ak je subjekt alebo stála prevádzkareň považovaný za kontrolovanú zahraničnú spoločnosť podľa odseku 1, členský štát daňovníka zahrnie do základu dane:

- a) nerozdelený príjem subjektu alebo príjem stálej prevádzkarne odvodený z týchto kategórií:
 - i) úroky alebo akýkoľvek iný príjem plynúci z finančných aktív;
 - ii) licenčné poplatky alebo akýkoľvek iný príjem plynúci z duševného vlastníctva;
 - iii) dividendy a príjem z prevodu podielov;
 - iv) príjem z finančného lízingu;
 - v) príjem z poisťovacích, bankových a iných finančných činností;
 - vi) príjem z fakturačných spoločností, ktorých príjem pochádza z predaja tovaru a poskytovania služieb v súvislosti s tovarom a službami, ktoré nakupujú od prepojených podnikov a ktoré prepojeným podnikom predávajú, pričom tieto fakturačné spoločnosti pridávajú nulovú alebo nízku ekonomickú hodnotu;

Toto písmeno sa neuplatňuje, ak kontrolovaná zahraničná spoločnosť vykonáva podstatnú ekonomickú činnosť podporovanú personálom, zariadením, aktívami a priestormi, ako dosvedčujú relevantné skutočnosti a okolnosti.

▼B

Ak je kontrolovaná zahraničná spoločnosť rezidentom v tretej krajine alebo sa nachádza v tretej krajine, ktorá nie je zmluvnou stranou Dohody o EHP, členské štáty môžu rozhodnúť, že nebudú uplatňovať predchádzajúci pododsek;

alebo

- b) nerozdelený príjem subjektu alebo stálej prevádzkarne plynúci z mechanizmov, ktoré nie sú skutočné a ktoré sa zaviedli s hlavným cieľom získať daňovú výhodu.

Na účely tohto písmena sa mechanizmus alebo súbory mechanizmov považujú za mechanizmus alebo súbory mechanizmov, ktoré nie sú skutočné, pokiaľ by subjekt alebo stála prevádzkareň nevlastnili aktíva alebo nepodstúpili riziká, z ktorých plynie ich celý príjem alebo časť ich príjmu, ak by neboli kontrolovaní spoločnosťou, v ktorej sa vykonávajú významné personálne funkcie, relevantné z hľadiska týchto aktív a rizík, a slúžia na vytváranie príjmov kontrolovanej spoločnosti.

3. Ak sa podľa predpisov členského štátu základ dane daňovníka vypočíta podľa odseku 2 písm. a), členský štát môže rozhodnúť, že nebude daný subjekt alebo stálu prevádzkareň považovať za kontrolovanú zahraničnú spoločnosť podľa odseku 1, ak najviac jedna tretina príjmu plynúceho subjektu alebo stálej prevádzkarni patrí do kategórií podľa odseku 2 písm. a).

Ak sa podľa predpisov členského štátu základ dane vypočíta podľa odseku 2 písm. a), členský štát môže rozhodnúť, že finančné podniky nebude považovať za kontrolované zahraničné spoločnosti, ak najviac jedna tretina príjmu subjektu z kategórií uvedených v odseku 2 písm. a) pochádza z transakcií s daňovníkom alebo jeho prepojenými podnikmi.

4. Členské štáty môžu z rozsahu pôsobnosti odseku 2 písm. b) vylúčiť subjekt alebo stálu prevádzkareň:

- a) s účtovným ziskom najviac 750 000 EUR a príjmom nepochádzajúcim z obchodovania najviac 75 000 EUR alebo
- b) ktorých účtovný zisk predstavuje najviac 10 % ich prevádzkových nákladov pre dané zdaňovacie obdobie.

Na účely prvého pododseku písm. b) prevádzkové náklady nesmú zahŕňať náklady na tovar predaný mimo krajiny, v ktorej je subjekt rezidentom na daňové účely alebo v ktorej sa na daňové účely nachádza stála prevádzkareň, ako aj platby prepojeným podnikom.

Článok 8

Výpočet príjmu kontrolovanej zahraničnej spoločnosti

1. Ak sa uplatňuje článok 7 ods. 2 písm. a), príjem, ktorý sa má zahrnúť do základu dane daňovníka, sa vypočíta v súlade s pravidlami zákona o dani z príjmov právnických osôb členského štátu, v ktorom je daňovník rezidentom na daňové účely alebo v ktorom sa nachádza. Straty subjektu alebo stálej prevádzkarne sa do základu dane nezahŕňajú, ale môžu sa preniesť podľa vnútroštátneho práva a zohľadniť v nasledujúcich daňových obdobiach.

▼B

2. Ak sa uplatňuje článok 7 ods. 2 písm. b), príjem, ktorý sa má zahrnúť do základu dane daňovníka, sa obmedzuje na sumy vytvorené prostredníctvom aktív a rizík, ktoré súvisia s významnými personálnymi funkciami vykonávanými kontrolujúcou spoločnosťou. Príjmy pripísané kontrolovanej zahraničnej spoločnosti sa vypočítajú v súlade s princípom nezávislého vzťahu.

3. Príjem, ktorý sa má zahrnúť do základu dane, sa vypočíta v pomere účasti daňovníka v subjekte, ako sa vymedzuje v článku 7 ods. 1 písm. a).

4. Príjem sa zahŕňa do zdaňovacieho obdobia daňovníka, v ktorom sa končí daňový rok subjektu.

5. Keď subjekt rozdeľuje zisky daňovníkovi a tieto rozdelené zisky sa zahŕňajú do zdaniteľného príjmu daňovníka, pri výpočte výšky splatnej dane z rozdelených ziskov sa zo základu dane odpočítajú sumy príjmov, ktoré boli predtým zahrnuté do základu dane podľa článku 7, aby sa zaistilo, že nedôjde k dvojitému zdaneniu.

6. Keď daňovník prevádza svoju účasť v subjekte alebo v podnikateľskej činnosti vykonávanej stálou prevádzkarňou a akákoľvek časť výnosu z prevodu sa zahrnula do základu dane podľa článku 7, uvedená suma sa pri výpočte výšky splatnej dane z uvedených výnosov odpočíta zo základu dane, aby sa zaistilo, že nedôjde k dvojitému zdaneniu.

7. Členský štát daňovníka umožní, aby sa daň, ktorú subjekt alebo stála prevádzkareň zaplatili, odpočítala z daňovej povinnosti daňovníka v štáte jeho daňovej rezidencie alebo umiestnenia. Odpočet sa vypočíta v súlade s vnútroštátnym právom.

▼M1*Článok 9***Hybridné nesúlady**

1. Pokiaľ hybridný nesúlad vedie k dvojitému odpočtu:

- a) odpočet sa zamietne v členskom štáte, ktorý je jurisdikciou investora
- a
- b) ak sa odpočet nezamietne v jurisdikcii investora, odpočet sa zamietne v členskom štáte, ktorý je jurisdikciou platiteľa.

Každý takýto odpočet je však oprávnený na započítanie voči príjmu s dvojitým zahrnutím, či už vznikol v súčasnom alebo nasledujúcom zdaňovacom období.

2. Pokiaľ hybridný nesúlad vedie k odpočtu bez zahrnutia:

- a) odpočet sa zamietne v členskom štáte, ktorý je jurisdikciou platiteľa
- a
- b) ak sa odpočet nezamietne v jurisdikcii platiteľa, suma platby, ktorá by inak viedla k výslednému nesúladu, sa zahrnie do príjmu v členskom štáte, ktorý je jurisdikciou príjemcu.

▼ **M1**

3. Členský štát zamietne odpočet v prípade akejkoľvek platby daňovníka, pokiaľ takáto platba priamo alebo nepriamo financuje odpočítateľné výdavky vedúce k hybridnému nesúladu prostredníctvom transakcie alebo súboru transakcií, ktoré sa uskutočnili medzi prepojenými podnikmi alebo ktoré sa uzavreli na základe štruktúrovanej dohody okrem prípadu, keď jedna z jurisdikcií zúčastnených na transakcii alebo súbore transakcií vykonala v súvislosti s takýmto hybridným nesúladom rovnocennú úpravu.

4. Členský štát môže vylúčiť z rozsahu pôsobnosti:

a) tohto článku ods. 2 písm. b) hybridné nesúlady vymedzené v článku 2 prvom pododseku bode 9 písm. b), c), d) alebo f);

b) tohto článku ods. 2 písm. a) a b) hybridné nesúlady vyplývajúce z platby úrokov v rámci finančného nástroja prepojenému podniku v prípade:

i) ak má finančný nástroj charakteristiky konverzie, záchrany pomocou vnútorných zdrojov alebo odpísania;

ii) ak bol finančný nástroj vydaný výlučne s cieľom splniť požiadavky týkajúce sa kapacity na absorpciu strát uplatniteľné na bankový sektor a finančný nástroj je uznaný ako taký v požiadavkách týkajúcich sa kapacity daňovníka na absorpciu strát;

iii) ak bol finančný nástroj vydaný

— v súvislosti s finančnými nástrojmi, ktoré majú charakteristiky konverzie, záchrany pomocou vnútorných zdrojov alebo odpísania na úrovni materskej spoločnosti;

— na úrovni potrebnej na splnenie príslušných požiadaviek týkajúcich sa kapacity na absorpciu strát;

— nie ako súčasť štruktúrovanej schémy a

iv) ak celkový čistý odpočet za konsolidovanú skupinu v rámci dojednania nepresahuje sumu, ktorá by bola dosiahnutá, keby daňovník vydal takýto finančný nástroj priamo na trhu.

Písmeno b) sa uplatňuje do 31. decembra 2022.

5. Pokiaľ hybridný nesúlad zahŕňa príjem nerozpoznanej stálej prevádzkare, ktorý nie je predmetom dane v jurisdikcii členského štátu, v ktorom je daňovník rezidentom na daňové účely, tento členský štát vyžaduje, aby daňovník zahrnul príjem, ktorý by inak bol priradený nerozpoznanej stálej prevádzkarni. Toto sa neuplatňuje v prípade, ak je členský štát povinný oslobodiť od zdanenia príjem na základe zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorenej medzi týmto členským štátom a treťou krajinou.

▼ M1

6. Pokiaľ má hybridný prevod viesť k úľave na dani vybranej zrážkou pri zdroji v prípade platby vyplývajúcej z prevedeného finančného nástroja na viac ako jednu zo zúčastnených strán, členský štát daňovníka obmedzí výhodu takejto úľavy pomerne k čistému zdaniteľnému príjmu súvisiacemu s takouto platbou.

*Článok 9b***Nesúlady týkajúce sa daňovej rezidencie**

Pokiaľ je odpočet v prípade platby, nákladov alebo strát daňovníka, ktorý je na daňové účely rezidentom v jednej alebo viacerých jurisdikciách, odpočítateľný od základu dane v oboch jurisdikciách, členský štát daňovníka zamietne odpočet v rozsahu v akom iná jurisdikcia umožňuje, aby sa duplicitný odpočet započítal voči príjmu, ktorý nie je príjmom s dvojitým zahrnutím. Ak sú obe jurisdikcie členskými štátmi, členský štát, v ktorom nie je daňovník považovaný za rezidenta podľa zmluvy o dvojitom zdanení medzi oboma dotknutými členskými štátmi, odpočet zamietne.

▼ B

KAPITOLA III

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA*Článok 10***Preskúmanie**

1. Komisia vyhodnotí vykonávanie tejto smernice, najmä vplyv článku 4, do 9. augusta 2020 a Rade o ňom podá správu. K správe Komisie sa podľa potreby pripojí legislatívny návrh.

▼ M1

Odchylne od prvého pododseku Komisia zhodnotí vykonávanie článkov 9 a 9b, a najmä dôsledky oslobodenia stanoveného v článku 9 ods. 4 písm. b), do 1. januára 2022 a podá o tom správu Rade.

▼ B

2. Členské štáty Komisii poskytujú všetky informácie potrebné na vyhodnotenie vykonávania tejto smernice.

3. Členské štáty uvedené v článku 11 ods. 6 oznámia Komisii pred 1. júlom 2017 všetky informácie nevyhnutné na vyhodnotenie účinnosti vnútroštátnych pravidiel zameraných na predchádzanie narúšaniu základu dane a riziku presunu ziskov (BEPS).

*Článok 11***Transpozícia**

1. Členské štáty do 31. decembra 2018 prijímú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

▼B

Uvedené ustanovenia uplatňujú od 1. januára 2019.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

3. Tam, kde sa v tejto smernici uvádza peňažná suma v eurách (EUR), členské štáty, ktorých menou nie je euro, sa môžu rozhodnúť pre výpočet zodpovedajúcej hodnoty v národnej mene 12. júla 2016.

4. Odchylnou od článku 5 ods. 2, Estónsko môže, pokiaľ nebude zdaňovať nerozdelené zisky, zväziť prevod aktív v peňažnej alebo nepeňažnej forme, vrátane hotovosti, zo stálej prevádzkarne nachádzajúcej sa v Estónsku do sídla alebo inej stálej prevádzkarne v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, ktorá je zmluvnou stranou Dohody o EHP ako rozdelený zisk, a uložiť daň z príjmu bez toho, aby mali daňovníci právo odložiť platbu takejto dane.

5. Odchylnou od odseku 1, členské štáty do 31. decembra 2019 prijímajú a uverejňujú zákony, nariadenia a administratívne ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 5. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Uvedené ustanovenia uplatňujú od 1. januára 2020.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

▼MI

5a. Odchylnou od odseku 1 členské štáty do 31. decembra 2019 prijímajú a uverejňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 9. Znenie týchto ustanovení bezodkladne oznámia Komisii.

Uvedené ustanovenia uplatňujú od 1. januára 2020.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o tomto odkaze upravujú členské štáty.

▼B

6. Odchylnou od článku 4 môžu členské štáty, ktoré majú k 8. augustu 2016 vnútroštátne pravidlá zamerané na predchádzanie rizík BEPS, pričom tieto pravidlá sú rovnako účinné ako pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov stanovené v tejto smernici, uplatniť tieto cieľové pravidlá do konca prvého úplného fiškálneho roka, ktorý nasleduje po dátume uverejnenia dohody medzi členskými krajinami OECD na oficiálnom webovom sídle venovanom minimálnemu štandardu, pokiaľ ide o akciu 4 v oblasti BEPS, ale najneskôr do 1. januára 2024.

▼B

Článok 12

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 13

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.